

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **M. J.**, zastoupeného JUDr. Vladimírem Ježkem, advokátem se sídlem Ostrava, Dvořákova 26, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 9.12.2013 č.j. MSK 155961/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9.12.2013 č. j. MSK 155961/2013, sp. zn. DSH/35664/2013/Blá žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství na základě odvolání žalobce přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 4.10.2013 č. j. SMO/349972/13/DSČ/Mar ve věci přestupku podle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a napadené rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinný tím, že nesplnil povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5-ti dnů ode dne 14.5.2008, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín č. j. OD/54553/2007/RV-697, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a na podkladě kterého pozbyl řidičské oprávnění, přičemž zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 21.5.2008, a tím měl žalobce porušit § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu a spáchat přestupek podle § 46 odst. 1 přestupkového zákona a za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč a náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč, změnil tak, že ve výroku v popisu

skutku za slova „lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dnem 21.5.2008“ vložil text „tedy neodevzdal řidičský průkaz od 22.5.2008 až do dne předcházejícího zahájení řízení o přestupku, tedy do dne 26.8.2013“. Ve zbytku bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, v níž uvedl, že podstata právního posouzení věci spočívá v určení, zda popisovaný skutek představuje delikt trvalý či nikoliv. Pokud by totiž šlo o delikt trvalý, byl by přestupek již dávno promlčen, a to k 21.5.2009. Žalobce zastává stanovisko, že se nejedná o skutek trvalý, ale že je postihován za skutek, který byl dokonán 22.5.2008. V předmětné věci se posuzuje (sankcionuje) nesplnění časově určené povinnosti (neodevzdání), nikoliv „udržování protiprávního stavu“, tedy jakési „neoprávněné držení“ řidičského průkazu. Jde o to, že byla stanovena určitá povinnost a tato povinnost nebyla ve stanovené lhůtě splněna. Tím bylo jednání zakládající uvedený přestupek dokonáno a začala běžet promlčecí lhůta. Žalobce považuje úvahy správního orgánu o tom, jak se prý žalobce může neoprávněně vykazovat řidičským průkazem, za nepřipadné, protože držení neplatného řidičského průkazu mu neoprávněně řídit neumožňuje ani takové držení průkazu neoprávněné řízení neprokazuje. Nejde ani o nějaké maření uložené sankce, protože sankcí byl zákaz řízení, odevzdání řidičského průkazu nebylo sankcí, ale jejím důsledkem. Jestliže popsáný skutek byl spáchán neodevzdáním řidičského průkazu do 21.5.2008, pak jeho dokonáním začala běžet tzv. promlčecí lhůta, která činí 1 rok a jejím uplynutím trestnost činu zanikla. Žalobce dále uvedl, že žalovaný k jeho odvolání rozšířil popis skutku o jednání, které spočívá v neodevzdání řidičského průkazu po dobu od 22.5.2008 do 26.8.2013, čímž vlastně vytvořil novou skutkovou podstatu, odpovídající neoprávněnému držení řidičského průkazu. Tím jej uznal vinným jiným skutkem, než byl obviněn a než byl uznán vinným prvostupňovým správním orgánem. Vzhledem k tomu, že z původního popisu skutku žádnou část nevypustil, jde o rozhodnutí v neprospěch žalobce, byť nikoliv v trestu. Skutek, spočívající v tom, že měl asi 5 let neodevzdat řidičský průkaz, či ho nezákonně držet, je jistě závažnější, než skutek popsáný tak, že ho do 21.5.2008 neodevzdal. Už jen proto, že promlčecí doba se počítá vždy od dokonání skutku a stejně tak se hodnotí i přestupková beztrestnost. Odvolací správní orgán rozhodoval pouze o jeho odvolání, takže nemohl změnit výrok rozhodnutí v neprospěch žalobce. Tím porušil ust. § 90 odst. 3 správního řádu. Protože svým rozhodnutím vytvořil skutek jiný, zbavil žalobce možnosti odvolání, neboť opravný prostředek je vždy podáván proti rozhodnutí o konkrétním popsáném skutku. Už z těchto důvodů nemůže rozhodnutí žalovaného obstát jako zákonné. Žalovaný zastává názor, že rozhoduje o skutku trvalém, a v tomto směru považoval za nutné ve výroku pozměnit jeho popis. Žalobce trvá na tom, že zákonodárce nevytvořil v ust. § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu tzv. trvalý přestupek. Uvedl, že pro posouzení lze použít analogicky trestní zákon, např. § 279 trestního zákoníku o nedovoleném ozbrojování. Žalobce má za to, že žalovaný zastává nesprávný názor, podle něhož pokud určité nezákonné jednání má nějaké nepříznivé důsledky, které trvají po určitou dobu, pak jde o delikt trvalý. Dle mínění žalobce toto přesvědčení žalovaného je mylné, což je možno demonstrovat např. u trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku. Jedná se o nesplnění povinnosti v zákonné lhůtě, a byť nepříznivé důsledky spáchání deliktu přetrvávají po celou dobu nesplnění povinnosti, nejde o trestný čin trvalý, ale je dokonán nezaplacením či zkrácením daně v určité lhůtě. Od data dokonání začíná plynout promlčecí lhůta. Žalobce uzavřel, že stanoví-li zákon povinnost odevzdat určitou věc v předepsané lhůtě, pak nevytváří skutkovou

podstatu trvajícího trestného činu nebo přestupku v případě nesplnění této povinnosti. Proto pokud posuzovaný skutek spočívá v tom, že žalobce neodevzdal řidičský průkaz v zákonem stanovené lhůtě, jde o přestupek dokonáný marným uplynutím této lhůty a od jeho dokonání začala plynout promlčecí lhůta pro uplatnění přestupkové odpovědnosti. Tato lhůta je 1 rok a skončila dne 22.5.2009. Pokud tedy správní orgán vedl řízení o přestupku, který byl promlčen, postupoval nezákonně a žalovaný tuto nezákonnost nenapravil a naopak ji rozšířil. Žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k novému rozhodnutí.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Nesprávný je názor žalobce, že žalovaný rozhodl o jiném skutku, než pro jaký bylo zahájeno řízení, respektive než o jakém rozhodl správní orgán I. stupně. Výrokem napadeného rozhodnutí žalovaný změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně pouze ohledně času spáchání skutku, a to v tom směru, že dobu trvání skutku omezil uvedením data 26.8.2013, kdy bylo zahájeno řízení o přestupku, čímž byl přestupek dokonán. Čas spáchání skutku byl upřesněn tak, že doba trvání skutku byla zkrácena na dobu do zahájení řízení o přestupku, čímž žalovaný touto změnou zúžil a nikoli rozšířil předmět řízení. Šlo tedy o změnu rozhodnutí ve prospěch žalobce. Totožnost skutku přitom zůstala zachována. Žalovaný dále uvedl, že trvá na tom, že daný přestupek je z povahy věci přestupkem trvajícím, tedy takovým, u něhož je postihováno nejen vyvolání protiprávního stavu, ale také jeho udržování, přičemž míra ohrožení či porušení zájmu společnosti narůstá s délkou doby, po kterou je protiprávní stav udržován. Trvajíc přestupek je dokonán nikoliv vyvoláním protiprávního stavu, nýbrž až jeho ukončením (zde odevzdáním řidičského průkazu, případně splněním podmínek pro jeho držení), anebo dnem zahájení řízení o přestupku v případě, že v době zahájení řízení protiprávní stav trvá. Od toho okamžiku také počíná běžet lhůta pro zánik odpovědnosti za přestupek. V nyní projednávané věci žalobce neodevzdal řidičský průkaz v zákonné lhůtě, a neodevzdal ho ani později, respektive ani do doby zahájení řízení o přestupku. Lhůta pro zánik odpovědnosti za přestupek tedy počala běžet zahájením řízení (doručením příkazu) dne 26.8.2013. Rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci 9.12.2013, tedy v době, kdy odpovědnost za přestupek dosud nezanikla. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 36/2007-42 a rozsudek téhož soudu č. j. 9 As 101/2010-10.

Krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce se na výzvu soudu učiněnou v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě nevyjádřil a žalovaný s rozhodnutím o věci samé bez jednání výslovně souhlasil.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním úřadem zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy ze dne 18.3.2008, které nabylo právní moci 14.5.2008 č. j. OD/54553/2007/RV-697 byl žalobci uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a na podkladě kterého pozbyl řidičské oprávnění. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dnem 21.5.2008. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/255765/13/DSČ/Sur byla žalobci mj. uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, v souvislosti s čímž mu bylo podle § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o

silničním provozu dáno poučení o tom, že je do 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí povinen odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.

Ze sdělení Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 21.8.2013 vyplývá, že žalobce řidičský průkaz do dne 14.8.2013 neodevzdal.

Dne 22.8.2013 Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, č. j. SMO/295593/13/DSČ/Mar uložil žalobci blokovou pokutu ve výši 2.000,- Kč podle § 46 odst. 3 zákona o přestupcích za porušení § 94a odst. 2 ve spojení s ust. § 113 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, neboť nesplnil povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností obce do 5-ti pracovních dnů ode dne 14.5.2008, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Městského úřadu v Novém Jičíně č. j. OD/54553/2007/RV-697, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a na podkladě kterého pozbyl řidičské oprávnění, přičemž zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 21.5.2008. Proti tomuto příkazu, který byl žalobci doručen 26.8.2013 podal žalobce (prostřednictvím svého zástupce) odpor.

Z výpisu z evidenční karty řidiče vystaveného 3.10.2013 vyplývá, že k uvedenému datu žalobce nebyl držitelem řidičského oprávnění pro žádnou skupinu motorových vozidel.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je plná moc, jíž žalobce zmocnil advokáta JUDr. Vladimíra Ježka k zastupování ve správním řízení v předmětné věci. Plná moc je ze dne 5.9.2013. Z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 3.10.2013 vyplývá, že při něm byl přítomen žalobce jakožto obviněný z přestupku a jeho zástupce advokát JUDr. Vladimír Ježek. U tohoto jednání byli žalobce a jeho zástupce seznámeni se spisovou dokumentací a byly provedeny listinné důkazy. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je i odvolání žalobce ze dne 25.10.2013 a napadené rozhodnutí žalovaného o tomto odvolání ze dne 9.12.2013. Co se týče správního spisu žalovaného, tento obsahuje přípis o předložení odvolání žalobce, samotné odvolání žalobce a rozhodnutí žalovaného ze dne 9.12.2013 č. j. MSK 155961/2013, které bylo doručeno zástupci žalovaného 9.12.2013.

Krajský soud poté co dospěl k závěru, že žaloba je přípustná, postupoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Co se týče námitky žalobce, že přestupek spočívající v porušení povinnosti odevzdat řidičský průkaz podle § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu není přestupkem trvajícím, krajský soud uvádí následující. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí sp. zn. 5 As 21/2007-99 či v rozhodnutí č. j. 5 A 164/2002-44 uvedl, že trvajícím přestupkem je takové jednání, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popř. jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Toto jednání tvoří jeden skutek až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu. Krajský soud sdílí závěr správního orgánu podle něhož jednání,

jehož se žalobce dopustil, mělo charakter trvajících správního deliktu. Žalobci byl pravomocně dne 14.5.2008 uložen trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, jak vyplývá z rozhodnutí Městského úřadu v Novém Jičíně ze dne 18.3.2008 č. j. OD/54553/2007/RV-697. Dnem právní moci rozhodnutí tj. dnem 14.5.2008 žalobce podle § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění. Jak vyplývá z karty řidiče nejméně k datu 3.10.2013 žalobce nebyl držitelem řidičského oprávnění pro žádnou skupinu motorových vozidel. Podle § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. žalobci na základě pravomocného uložení trestu zákazu činnosti vznikla povinnost do 5-ti pracovních dnů odevzdat řidičský průkaz. Posledním dnem lhůty 5-ti pracovních dnů byla středa 21.5.2008 a počínaje dnem 22.5.2008 pak nastal protiprávní stav spočívající v neodevzdání řidičského průkazu. Tento protiprávní stav trval až do zahájení řízení o tomto přestupku, tj. 26.8.2013, kdy byl žalobci doručen příkaz Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností č. j. SMO/295593/13/DSC/Mar. Krajský soud souhlasí se závěrem správního orgánu, že doručením příkazu 26.8.2013 bylo ukončeno páčání tohoto trvajících přestupku. Ke kterému momentu se považuje delikt za ukončený, se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č. j. 9 As 101/2010-106 a učinil závěr, že jde-li o přestupkové řízení zahajované z úřední povinnosti, jako tomu bylo v projednávané věci, je oním mezníkem, za který se považuje trvajících delikt za ukončený, den, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení podezřelému z přestupku, který se tímto stává obviněným z přestupku v souladu s § 73 odst. 1 zákona o přestupcích. To znamená, že zahajuje-li se přestupkové řízení ex off, stává se podezřelý ze spáchání přestupku obviněným právě okamžikem zahájení řízení, konkrétně doručením oznámení o zahájení řízení, které může být spojeno rovněž s dalšími úkony, protože tímto byl vůči němu učiněn první procesní úkon. Tímto dnem je v případě žalobce datum 26.8.2013, kdy byl žalobci doručen příkaz Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností č. j. SMO/295593/13/DSC/Mar. Trval-li protiprávní stav i po zahájení řízení, a to nejméně do 3.10.2013, jak vyplynulo z aktuálního výpisu evidenční karty řidiče, jedná se o nový skutek, pro který může být obviněný stíhán v novém řízení. Námitka žalobce, že skutek byl již k 21.5.2009 promlčen není důvodná, neboť jeho páčání bylo ukončeno až dnem zahájení správního řízení. S ohledem na shora uvedené žalovaný nepochybil, změnil-li napadené rozhodnutí správního úřadu I. stupně tak, že ve výroku v popisu skutku za slova „lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dnem 21.5.2008“ vložil text „tedy neodevzdal řidičský průkaz od 22.5.2008 až do dne předcházejícího zahájení řízení o přestupku, tedy do dne 26.8.2013“, čímž vymezil dobu trvání protiprávního jednání. Tato změna je ve prospěch žalobce a k porušení § 90 odst. 3 správního řádu, jak namítá žalobce, nedošlo. Odvolací soud nesouhlasí ani s odvolací námitkou žalobce, že byl-li popsán skutek spáchán neodevzdáním řidičského průkazu do 21.5.2008, pak jeho dokonáním začala běžet tzv. promlčecí lhůta, která činí 1 rok a jejím uplynutím trestnost činu zanikla. Z ust. § 20 zákona č. 200/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů o přestupcích vyplývá, že přestupek nelze projednat, pokud od jeho spáchání uplynul 1 rok. Ovšem v případě, že se jedná o trvajících skutek, prekluzivní lhůta pro projednání trvajících deliktu počíná plynout až po upuštění od protiprávního jednání, v daném případě odevzdáním řidičského průkazu, příp. vrácením řidičského oprávnění (viz. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 95/2007-69). K zániku odpovědnosti žalobce za přestupek tak nedošlo.

S ohledem na shora uvedené krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první o.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 5.1.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně